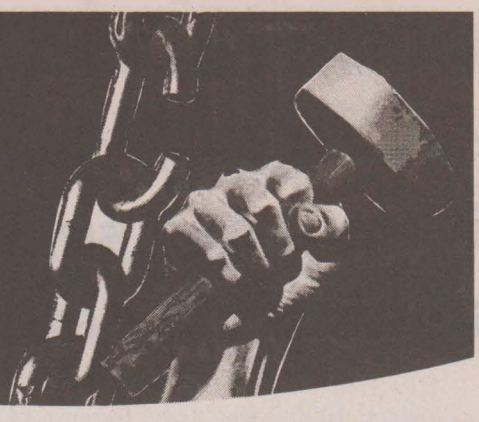
İşçi Bülteni Özel Sayı 462 - Temmuz 2009

Topkapı İşçi Bülteni

Patron kurşunladı, polis terör estirdi, mahkeme tutukladı...

Sömürücü zorbalar hesap verecek!

Esenyurt İşçi Platformu'ndan işçiler Haramidere'de kurulu Sabra Tekstil önünde saldırıya uğradılar.

Tekstil işçilerini 28 Haziran'da gerçekleştirilen Tekstil İşçileri Kurultayı'na çağırmak için birçok tekstil fabrikasına giden arkadaşlarımız Sabra Tekstil önüne geldiklerinde patron ve beslemelerinin müdahalesiyle karşılaştılar. Hemen ardından da fabrikanın bahçesinde bekleyen eli sopalı 15 kişilik bir güruhun saldırısına uğradılar. Bu arada bildiri dağıtan arkadaşlarımıza destek olan Sabra işçileri de bu saldırıdan nasibini aldı.

Saldırı karşısında yılmayan Platform üyesi işçiler, tekrar fabrika önüne gittiler. Bu kez ise onları Sabra patronunun eli silahlı adamları bekliyordu. Bildiri dağıtan işçilerin üzerine açılan ateş sonucu iki işçi yaralandı. Yaralı işçilerin hastaneye kaldırılmasının ardından akşam saatlerine doğru bu faşist saldırıyı protesto etmek isteyen yaklaşık 150 kişilik kitleye ise polis saldırdı. Bu sırada 4 kişi gözaltına alındı ve çıkarıldıkları mahkemede tutuklandı.

Mahkeme saldırıyı protesto edenleri tutuklarken saldırıyı gerçekleştirenleri ise serbest bıraktı. Dahası göstermelik olarak gözaltına alınan güvenlik görevlisi ifadesinde ateş ettiğini kabul etmişken bunu yaptı.

Kısacası patronların iktidarı tüm kurumlarıyla çıplak bir biçimde ortaya çıktı. Patron hak arayan

işçileri kurşunladı, polis terör estirdi, mahkemesi de hak arayanları tutukladı!

Kriz bahanesiyle kazanılmış haklarımızı bir bir elimizden almaya çalışan patronlar bu tip zorbalıklarla bizleri yıldırabileceklerini, krizin faturasını bizlere kolaylıkla ödettirebileceklerini sanıyorlar.

Bu saldırı tüm işçilere yöneltilmiş bir tehdittir. Sınıf kardeşlerimize yöneltilen bu saldırıyı kendimize yöneltilmiş sayıyoruz. Şimdi birbirimize destek olmak, saldırıları beraberce göğüsleyebilmek öncü işçilerin önünde dünkünden daha acil bir sorumluluk olarak durmaktadır. Sırtımızdaki kamburdan ancak el ele vererek kurtulabileceğimizi unutmayalım!

Kriz sermaye için fırsata döndü...

Sermayeye sınırsız sömürü cenneti yaratılıyor!

Başbakan 'Krizi fırsata çevirebiliriz' demişti. Dediğini de yaptı. Kriz sayesinde emek düşmanı politikalar çok daha hızlı biçimde yaşama geçirilmeye başlandı. Krizi önleme adı altında açılan her pakette işçiden çalınan kaynaklar kepçeyle sermayeye aktarıldı. Son pakette ise, artık kepçeden de vazgeçildi; neredeyse tencerenin tamamı sermayeye sunuldu.

Her şeyden önce, kurumlar vergisi yüzde 2'lere kadar düşürüldü ve çok sayıda teşvik kalemi açıklandı.

Sunulan programın maddelerinden bir tanesi "6 aylık staj programları". Buna göre özel sektör, lise üstü eğitimli 100 bin kişiyi staj programı kapsamında alabilecek, 6 aylık staj süresinin sonunda ise patron isterse stajyer işe başlayacak ya da kapının önüne konulacak. Bu dönemde stajyerlere ödenecek ücret de asgari ücretten daha düşük olacak ve yapılacak ödemeler İşsizlik Sigortası Fonu'ndan yapılacak.

Pakette ayrıca, 120 bin kişinin 6 ay süreyle geçici olarak istihdam edileceği ve bunların ücretlerinin de İşsizlik Sigortası Fonu'ndan ödeneceği belirtilmekte. Her şeyden önce şunu söylemek gerekir ki, bu uygulamalar işsizliği önlemek gibi en ufak bir kaygı taşımamaktadır. Burada getirilenler, olsa olsa işsizlik artışını bir süre erteler.

Bu uygulamalar Türkiye çalışma yaşamında emekçilerin ellerinde bulunan tüm kazanımları ortadan kaldırıp tam anlamıyla kuralsız bir emek piyasası yaratmayı amaçlıyor. Çünkü, bu uygulama ile "asgari ücret sistemi" fiilen ortadan kalkmaktadır.

Bu düzenlemeye göre artık işverenlerin çalıştırdıkları işçilere ücret ödeme yükümlülüğü de fiilen ortadan kalkmıştır. Ücretler, işçilerin işsiz kalma riskine karşı güvence için oluşturduğu birikim olan İşsizlik Fonu'ndan ödenecektir. Dolayısıyla artık emek sömürüsünün önündeki engeller bütünüyle ortadan kaldırılmış ve sermayenin, emeğin ürettiği değere "bedava" sahip olabildiği "sınırsız sömürü" dönemine girilmiştir.

Başbakan'ın söylediği gibi sermaye için kriz fırsata çevrilmiştir. Bu fırsat ortamında işçi sınıfının 200 yıllık mücadeleyle elde ettiği tüm haklar ortadan kalkmış ve artık "emeğin sınırsızca sömürüsü" dönemi başlamıştır. Yapılan bu düzenlemeler, Türkiye işçi sınıfına tarihte vurulmuş en büyük darbedir. Ama işçi sınıfı, bu darbeye karşı en ufak bir tepkide dahi bulunamamıştır. Oysa yapılması gereken sermayenin bu savaş davetini kabul ederek kavgayı yükseltmekten başka bir şey değildir.

Zam üstüne zam!

Zamlar geri çekilsin!

Merhaba arkadaşlar!

Ben bir matbaa işçisiyim. Biz işçilere yapılan saldırılar bitmek tükenmek bilmiyor. Bu saldırılardan biri de zamlar. Kimi zaman gürültülü kimi zaman sessiz sedasız yapılan zamlar artık belimizi bükmenin de ötesine geçti. En son ulaşıma yapılan zamdan bahsetmek istiyorum.

Ulaşım, yaşamanın olamazsa olmazlarından biri. Sabahın erken saatlerinden akşama kadar çalışan bizler toplu taşıma araçlarını hiç boş göremiyoruz. Araçların yetersiz oluşu ve yanlış yönetilmesinden kaynaklı bizi bir hayvanmış gibi üst üste taşıdıkları yetmiyormuş gibi bu 'rahat ve ferah hizmeti' bir de fahiş fiyata satıyorlar. Bir düşününki aylık trilyonlarca liralık bir gelir söz konusu. Damlası 1,5 TL olan tam bir para musluğu diyebiliriz.

Bu yöneticiler, hizmetin değil zar zor kazandığımız üç kuruşu geri toplamanın peşindedirler. Bu yöneticiler ulaşım sorununa kesin çözümler yerine geçici ve göstermelik hesaplar peşindeler. Çözüm adı altında pahalı yöntemleri tercih etmeleri bu sömürü siteminden kaynaklanmakta, biz işçilerin ekmeğini çalmaktadırlar.

Üst üste okkalı zamlar karşısında maaşlarımıza zam verilmemesi insanı ister istemez matematik profesörü yapıyor. Açlık sınırının altında yaşamlarını sürdürmeye çabalayan bizlerin gerçek bir mucizeye imza attığımız kesin.

Sadece ulaşım zammını konu almak istedim ama sırf bununla bitmiyor. Hep birlikte yaşıyoruz, hepimizin durumu üç aşağı beş yukarı aynı. İnsanca yaşayabilmemiz için bu zamlar geri çekilsin ve ücretlerimize hayatımızı insanca idame ettirebilecek zamlar yapılsın. Ama maalesef sizin de bildiği gibi yapılan temenniler hiçbir işe yaramıyor. Ben derim ki en ufak bir hak gaspında yumruklarımızı sıkıp karşılarına çıkalım. İşte o zaman yapılan bu haksız zamları geri çektirebilir ve daha önceden alınan tüm haklarımızı geri alabiliriz.

Bir matbaa işçisi

Hastane zulmü

Ben hiç hasta olarak hastaneye gitmedim. Hasta ziyaretlerine çok gittim ama hastane zulmünü daha önce bu kadar yakından görmemiştim. Geçen gün komşumu hastaneye götürdüm. 45 – 50 yaşlarındaki komşumla sabah saat 7.00'de evden çıktık, 9.30'da vardık devlet hastanesine.

Hastane çok kalabalıktı. Gördüğüm manzara beni kahretti. İlk olarak danışmaya gittim. Ürolojiye gitmek için üçüncü kez sorduktan sonra fiş alabildik ve sıraya geçtik. Sıranın bize gelmesine bir saat vardı. Hasta arkadaşımın çok sancısı olduğu için kuyruğun yanındaki oturaklara uzandı, ben de bu süre zarfında biraz hastane içinde dolaştım.

Gördüklerim insanlık dışıydı. Yaşlı insanlar sırada beklerken acı çekiyorlardı ve her koridor hasta doluydu. Zaten burada hasta olmayan da hasta olur. Bazılarının hiç sıraya girmeden fiş aldıklarını gördüm. O arada gözüme bir şey çarptı. İri yapılı, beyaz önlüklü, gözlüklü bir bayan, sırada bekleyen insanları hiçe sayarak, sırıtarak görevliye elindeki kâğıdı uzattı ve gayet hızlı bir şekilde işini halletti.

Ayrıca hastanede doktorların bıkkınlık içinde olduklarını ve hiç de hastalarıyla ilgilenmediklerini gördüm. Bazılarının da "saatimiz dolsa da özel muayenehanelerine gitsek" der gibi bir halleri vardı.

Hoş sorun sağlık emekçilerinden kaynaklanmıyor. Çıkara, paraya dayalı bir düzende herhalde bu kadar olurdu. Oysaki insanlığa değer veren bizim dünyamızda bu hizmetler de çok farklı olacaktır. Hasta olmadan önleyici tedbirler alınacaktır. Hastalık durumlarında ise hastanın kalacağı sağlıklı ortamlar oluşturularak gerekli işlemler yapılacaktır. İnsanlara bu eziyet hiç çektirilmeyecektir. Unutmamalıyız ki nitelikli ve insanca bir sağlık hizmeti alabilmek için de biz işçilerin iktidarı almamız gerekmektedir.

Bir çorap işçisi

Artık uyanma zamanı

PTT taşeronları uyuyor. Dört arkadaşımızın işine son verildi. Bunu herkes biliyordur ama nedense umursamamış gibi yapıyor. Aslında tedirgin bir bekleyiş var. Sıra kime gelecek? Bunun cevabını bilmemize rağmen susuyoruz, çünkü korkuyoruz. Korktukça da yeni korkularımız oluyor.

Peki, korkunun bize ne faydası var? İşten çıkarılmamıza, bir bez gibi kullanıp atılmamıza faydası var mı? Yok!

Peki, siz ne düşünüyorsunuz? Bana dokunmayan yılan bin yaşasın diyerek durup izliyoruz. Nereye kadar bu böyle gider dersiniz? Yeni birilerini ya da artık bizi kapıya koyduklarında mı uyanacağız? Ama o zaman artık çok geç olacak.

Daha fazla canımız yanmadan akıllıca düşünerek hareket etmenin zamanı geldi. Yapılması gereken çok kolay. Onların bu ahlaksız canice davranışlarına karşı onurumuzu korumalıyız, ekmeğimizi büyütmeliyiz, iş güvencemizi sağlamalıyız. Tek yapmamız gereken yanımızdaki arkadaşımıza güvenmek ve birbirimize sıkı sıkı sarılmak. Düşünerek hareket edersek eğer bükemeyeceğimiz bilek olmaz.

PTT'den bir taş eron iş çisi

"PTT'nin zalim faaliyetlerine dur diyelim!"

Büyüklüğüyle övünen PTT'nin, taşeron işçiler üzerindeki zulüm faaliyetleri artarak devam ediyor.

İşçi arkadaşlar! Hepimiz geçen hafta 4 tane işçi arkadaşımızın bir kamera kaydı bahanesi ile nasıl işten atıldıklarını gördük. En kötüsü ise arkadaşlarımızın arkasından sadece seyrettik.

Niye mi zulüm diyorum arkadaşlar? Arkadaşlarımızın işine son verilirken, müdürlerimiz, amirlerimiz düşündüler mi Ahmet'in ev kirasını, Mehmet'in çocuklarını? Düşünmediler arkadaşlar ve asla da düşünmeyecekler!

Onlar için sıradanlaşmış bir durum söz konusu. Öyle kolay geliyor ki işçi çıkarmak onlara, elbise değiştirir gibi değiştiriyorlar bizleri. Nasılsa bu taşeronlar sahipsiz, haklarını hukuklarını bilmezler, bize karşı duramazlar, halkanın en hafif taşıdır taşeronlar, diyorlar.

Tabii ki kabahat sadece onlarda mı? Biraz da kendi özeleştirimizi yapalım. Birbirimizin gözlerine bakıp acaba yarın beni de mi işten çıkaracaklar diye bekleyip, korku imparatorluğunun içinde sürünmeye devam mı edeceğiz; yoksa birbirimize bakıp birleşerek, toplanarak, hep beraber hareket etmeyi mi öğreneceğiz?

Bence arkadaşlar bu son söylediğimi yapalım. Halkanın en hafifi değil en ağır taşları olduğumuzu bu vicdansız zalimlere gösterelim. Gösterelim ki işten çıkarılan arkadaşlarımızı da mutlu etmiş olalım. Onların bu durumunun bizleri uyandırdığını gösterelim.

Arkadaşlar unutmayalım,

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz!

PTT'den bir taş eron iş çisi

Perfektüp işçisi aç!

Evet, yanlış okumadınız. Yemekhanede çıkan yemekler kalitesiz, ucuz ve bir insanı doyurmaktan tamamen uzak. Öğlen yemeğinde müdürlerin yemeğe çıktığı saatte nispeten biraz iyi gibi. Ancak ikinci vardiyanın yemeğe çıktığı akşam saatlerinde yemekler iyice azalıyor hatta hiç kalmıyor. İnsanlar ekmekle karın doyuruyor. Ama ekmeği çok yemesinler diye özellikle masalara kuru ve bayat ekmek konuluyor. Bazen onu bile bulamıyoruz. Hele bir de gece kahvaltısı rezilliği var. Onu hiç yazmak istemiyorum. Böyle rezillik olmaz. Gece vardiyasında müdür yok, ustabaşı yok ama sesini çıkartan da yok! Kahvaltı diye verilen şeyi ister ye ister aç dur. Genellikle verilen çorba herkesin midesine dokunur. Sabaha kadar millet mide ilacı, soda arar durur. Birkaç kez şikâyette bulunduk ne oldu? Bütün suçu gariban bir işçi arkadaşın üstüne yıkıp işten attılar. İki gün sonra aynı tas aynı hamam… Olan zavallı yemekhaneci arkadaşa oldu.

Şimdilerde yeni bir baskı şekli buldular. Kimse dolaplara gitmeyecek, tuvalete sık gitmeyecek, sigara salonuna sık çıkmayacak, aksi halde falan filan… Bu arada fabrika güvenliğini sağlayan bekçiler milleti kameradan izleyip dakika dakika rapor veriyorlar. Onlarda da kabahat yok aslında. Bizler gibi onlar da emekçi. Ekmeği peşinde koşan garibanlar. Ama bazıları işlerini öyle şevkle yapıyor ki sanıyorsun ki bunlar patronun ortağı!

Gece insanın uykusu geliyor, tuvalete gidip yüzünü yıkıyorsun havlu yok, tuvalete giriyorsun kâğıt yok, haliyle gidip dolaplar kısmındaki malzeme dolabından alıyorsun. 12 saat çalışan insanlar var, acıkıyorlar, yine dolaba gidiyorsun. Çalışma anında gerekli her türlü araç gereç malzemeyi cebinde taşıyamıyorsun dolabında bulunduruyorsun. Gerekince gidip oradan alıyorsun. İmalathanede havalandırma yetersiz. Sıcak çok fazla. İnsan terden mahvoluyor. Terleyen bir insanın gidip de bir atlet değiştirmesi normal değil mi?

Hele bayanların işi daha zor. Ailelerine destek

olmak için çalışmak zorundalar. Eşleri işsiz bazılarının. Fabrikanın bütün makinelerinin temizliğinden onlar sorumlu. Ustası ayrı laf söyler, amiri ayrı, müdürü ayrı…

İmalathanedeki musluktan terkos suyu içmeyen, klimalı odalarında meyve sularını, sodalarını yudumlayan beyefendiler!

İşleriniz çok iyi gidebilir, krizden etkilenmemiş olabilirsiniz, malınız, mülkünüz, paranız çok olabilir ama sizin insanlığınız nerde kaldı?

Değerli işçi dostlarım!

Size işyerimizdeki durumu biraz anlatmak istedim. Baskı, sömürü her yerde var. İşçiler olarak birleşip bir bütün olmadığımız ve hakkımızı aramadıktan sonra bu zulüm sömürü devam edecektir.

Arkadaşlar! Ayağa kalkmanın, üstümüzdeki ölü toprağını atmanın zamanı geldi de geçiyor. Artık yeter! Sağlık, eğitim parası çok olana. Emekli olmak zaten hayal. Asgari ücret denilen rezilliği hiç saymıyorum. İşçiyi yok sayan insanlığı birbirine düşüren bu sömürü düzenine karşı birleşelim. Özellikle bunun için kurulmuş Topkapı İşçi Deneği'nde örgütlenelim. Unutmayalım ki örgütsüz bir işçi hiçbir şeydir.

Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Perfektüp'ten bir işçi

HABERLER

DESA'da direniş kazandı!

DESA Deri'nin Sefaköy'deki fabrikasından sendikal örgütlenme nedeniyle işten atılan Deri-İş Sendikası üyesi Emine Arslan, direnişinin 352. gününde gerçekleştirilen basın açıklamasıyla fabrika önündeki bekleyişini noktaladı. Arslan konuşmasında mahkemenin kazanıldığını ancak işverenin kendilerini işe geri almaya yanaşmadığını belirtti. Para için değil sendika için mücadele ettiklerini de sözlerine ekleyerek direnişin burada bitmediğini, mücadelenin süreceğini vurguladı.

Kurtiş işçilerinin açtıkları davanın ilk duruşması yapıldı

Direnişteki Kurtiş Matbaası işçilerinin alacakları için açtığı davanın ilk duruşması 17 Haziran günü gerçekleşti. Bakırköy 5. İş Mahkemesi'nde görülen davaya Kurtiş işçileri toplu olarak katıldılar. Topkapı İşçi Derneği yönetici ve üyeleri de duruşmaya katılarak işçilerin yanında oldular. Duruşma kanıtların ve tanıkların toplanması için 19 Ekim tarihine ertelendi. Kurtiş işçileri, mahkemeden sonra toplu olarak Kurtiş Matbaası'na giderek patrona bir kez daha kararlılıklarını gösterdiler. Kurtiş işçileri mücadelelerine devam edecekler.

Direnişçi işçiler forum düzenledi

İstanbul çapında süren grev ve direnişlerin bir araya gelerek oluşturduğu "Direniş Platformu" 14 Haziran günü Altunizade'de bulunan Petrol-İş Sendikası Genel Merkezi'nde "Küreselleşme, kriz ve örgütlenme" başlıklı üç bölümden oluşan bir forum düzenledi. DESA işçisi Emine Arslan, IBM'den emekçiler, Sinter Metal direnişinden işçiler, ATV-Sabah emekçileri, Kurtiş Matbaa işçileri, Entes işçisi Gülistan Kobatan, YTÜ önünde direnişlerini sürdüren YTÜ öğrencilerinden oluşan platformun düzenlediği forumda oldukça canlı tartışmalar yapıldı. Ortak sorunlarımıza karşı daha güçlü ve birleşik bir mücadele cephesinin oluşturulmasının gerekli olduğu söylendi. Bunun için bütün işçi arkadaşların bulundukları alanlarda mücadeleye omuz vermeleri çağrısında bulunuldu.

Davutpaşa katliamı unutulmayacak!

31 Ocak 2008'de 21 kişinin öldüğü, 117 kişinin yaralandığı Davutpaşa katliamında yaşamını yitirenlerin aileleri, katliamı unutturmamak ve sorumluların yargılanması talebini yükseltmek amacıyla her Cumartesi Taksim'de olacaklarını duyurdular. Aileler, ceza davası açılıncaya kadar her Cumartesi saat 11.00'de Taksim Tramvay Durağı'nda toplanarak, kamuoyuna gidişat hakkında bilgi vermeye devam edecekler.

ÜLKER de faturayı işçiye kesti!

ÜLKER

Her gün bir yeni bir fabrikada daha kriz gerekçesiyle saldırı yaşanıyor. Şimdi de ÜLKER'de mecburi izin uygulaması başladı. Yasalara göre bile işçinin talebine göre kullanılması gereken yıllık izin hakkı ÜLKER patronunun keyfine göre işçilere zorla kullandırılıyor. Bu uygulama meşru değildir ve ÜLKER işçileri tarafından kabul edilmemelidir. Eğer bugün bu haksızlıklara sessiz kalırsak yarın ikramiye, erzak yardımı gibi diğer haklarlarımızın da benzer bahanelerle elimizden alınmayacağının hiçbir garantisi yoktur.

İS-KA patronu dalga geçiyor!

Hatırlayacağınız gibi Şubat ayında İS-KA'da çalışan bir grup arkadaşımız kriz gerekçesiyle işten atılmıştı. Tazminatları ve alacakları ise Çelik-İş sendikasının ihaneti sonucunda üç senette taksite bağlanarak ödenecekti. Geçtiğimiz günlerde ilk senetlerinin ödeme günü gelen arkadaşlarımız bu kez ikinci bir şokla karşılaştılar. İS-KA patronu bu kez de ilk senedi de üç taksitte ödemeyi teklif etti. Bu durumu dalga geçmek olarak gören arkadaşlarımız haklarını sonuna kadar arayacaklarını söylediler. Elbette sadece hak arama mücadelesinin bir parçası olarak da sendika bürokratlarıyla hesaplaşmaktır. Çünkü bu geri anlaşmayı onların dayatmasıyla işçiler kabul etti. Anlaşma yapılırken öncü işçiler ve Topkapı İşçi Derneği daha o zamandan bu anlaşmanın bir ihanet olduğunu ve kabul edilmemesini ifade ettiler. Fakat durumu değiştiremediler.

İşten atılan veya çalışan İS-KA işçilerinin bu yaşananlardan ders çıkarması gerekiyor. Bu derslerin başında patrona ve sendikadaki uşaklarına karşı örgütlü bir tutum içinde olmadan hak kazanılamayacağı gerçeği duruyor.

Türkiye işçi sınıfına selâm!

Türkiye işçi sınıfına selâm!
Selâm yaratana!
Tohumların tohumuna, serpilip gelişene selâm!
Bütün yemişler dallarınızdadır.
Beklenen günler, güzel günlerimiz ellerinizdedir,
haklı günler, büyük günler,
gündüzlerinde sömürülmeyen,
gecelerinde aç yatılmayan,
ekmek, gül ve hürriyet günleri.

Türkiye işçi sınıfına selâm!
Meydanlarda hasretimizi haykıranlara,
toprağa, kitaba, işe hasretimize,

Düşmanı yenecek işçi sınıfımıza selâm!
Paranın padişahlığını,
karanlığını yobazın
ve yabancının roketini yenecek işçi sınıfına selâm!

Türkiye işçi sınıfına selâm!
Selâm yaratana!

İşçi sınıfının büyük şairini ölümünün 66. yılında saygıyla anıyoruz!..

Topkapı İşçi Derneği

Davutpaşa Cd. TİM-I İş Merkezi, Kat: 3, No: 230
Topkapı
Tel: (212) 576 11 51
e-posta: topkapi_iscileri@yahoo.com

İşçi Bülteni Özel Sayı:462 * Fiyatı: 25 Kr * Temmuz 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. Davutpaşa Cd. Güven Sanayi Sitesi C Blok No: 242 Topkapı / İstanbul Tel: (212) 577 54 92